

Koncz Zsuzsa felvételei

Csányi Sándor és Szervét Tibor

san megvalósít: zavart, félszeg, szórakozottságában már-már bájos öreg gyerek, aki monomániásan nyalná a söt. Hasonló telivér játékkedvvel ropja Patkány Etusként a mindig elragadó Kováts Adél is (kár, hogy Szakács Györgyi csak egy ruhát tervezett számára; Etus bizonyára több toalettet is tartogat, ha az úri világba ruccan).

Szabó Máté rendezésében helytállnak a többiek is, bár Csányi Sándornak még mindig nem sikerül az a nagy mutatvány, amelyre berkeinkben csak Stohl András képes: beállni celebnek és megmaradni mű-

vésznek. Sorra kapja a neki való vagy épp rá öntött főszerepeket, de nem tudja a cselekmény fókuszába küzdeni magát. Kényszerű metamorfózisában viszont kifogástalanul visszatalál a bulvárhagyományhoz Gyabronka József (Házmester); meglepődne az avatatlan néző, ha meghallaná, hogy nemrég még Peer Gynt volt. Adorjáni Bálint mint hoppon maradt szerető és többszörös szekrénylakó snájdig, elegáns bonvivánt leplez le. Szávai Viktória (Terka) most is szép, jó mozgású, intelligens, de hűvös; Martin Márta (dr. Csaplárosné) pontos és megbízható, mint mindig. Önálló, bár a „felsővel” szervesen összefüggő kisvilágot hoz a színpadra a jó polgári lakásban berendezkedő intim kis kupleráj: Kabóczáné (Borbás Gabi) és két lánya (?), Petrik Andrea (Ilka) és Kakasy Dóra (Milka) ügyesen képviselik azt a polgári szint alatti világot, amely közönyös profizmusában minden fordulatot gondolkodás nélkül elfogad és kihasznál.

Lehetne talán mindez fergetegesebb, ádázabb, ördögibb is, a darab adna rá módot, de ez magyar színpadon még a Labiche- és Feydeau-előadásokon sem jött még össze; igaz, nagy kérdés, hogyan viselne el egy ilyen szekrénytánc-paródiát a polgári színház szolid polgári közönsége. Ebben a formájában viszont a *Naftalin* (ponttal az „i” alatt, copyright Eszenyi Enikő) jogosan ígérkezik komoly közönségsikernek.

HELTAI JENŐ: NAFTALIN (Radnóti Miklós Színház)

Zene: Darvas Ferenc. **Dalszöveg:** Heltai Jenő és Várady Szabolcs. **Koreográfus:** Fejes Kitty. **Díszlet:** Khell Csörsz. **Jelmez:** Szakács Györgyi. **Dramaturg:** Kovács Krisztina. **A rendező munkatársa:** Óri Rózsa. **Rendező:** Szabó Máté.

Szereplők: Csányi Sándor, Szávai Viktória, Adorjáni Bálint, Szervét Tibor, Martin Márta, Kováts Adél, Gyabronka József, Borbás Gabi, Petrik Andrea, Kakasy Dóra.

Zenekar: Darvas Ferenc/Darvas Kristóf, Kovács Marianna, Belics Zsuzsanna/Tóth Attila, Kedl László.

Rádai Andrea

Vegyes páros

MONOBLOCK: HELLÓ, NÁCI!

Az ócska íróasztalnál ülő rendőr a szakmai etikettjének megfelelő kedvességgel és kimért udvariassággal köszönti a Kollibri Pincébe belépő nézőket. A színpad – azaz a fogda –, mely a nézőtér két részét választja el, s ahova a rendőr majd a fiatal szkinhedet és a lengyel vendégmunkást vezeti, rideg, nyomasztó hangulatot áraszt. S bár a feszültség folyamatosan hullámzik – olykor pattanásig feszül, olykor szinte a kedélyes csevej szintjére ereszkedik –, a helyzet reménytelenségének érzése végig megmarad. A történet zárása is arról győz meg, hogy a két fiú – sőt még a rendőr is – csak vesztes lehet. Így az a csupasz, némi vigaszt nyújtó tény marad, hogy legalább volt párbeszéd. Csak éppen későn – reméljük, hogy a középiskolás diákoknak még idejében.

Nem lehet véletlen, hogy az álnéven szereplő Monoblock egy keletnémet kisvárost választott *Helló, náci!* című darabja helyszínéül: ha elképzeljük a fogdán kívüli világot, a szocialista örökség letörölhetetlen nyomait látjuk magunk előtt, szoc-reál betontömböket, ügyeskedő vagy éppen törődött, az ország másik, prosperálóbb felére irigykedő kisembereket. Ebben a reménytelen han-

Székrossy Zsuzsa felvétele

Szanitter Dávid (Jan), Ruzsina Szabolcs (Rudi) és Mészáros Tamás (Erich)

pillanat, amikor Jan a sok Hugyoskázás után váratlanul Rudinak szólítja a német fiút.

A *Helló, náci!* rendkívül szimpatikus módon – tehát nem szolgálalkúen – igyekszik imponálni a középiskolás korosztálynak. A szöveg (fordítás: Kovács Kristóf) hiteles mennyiségű káromkodást tartalmaz. A lengyel fiút tökéletlen német-, azaz magyartudása rendkívül kreatív és humoros nyelvi megoldásokba sodorja – szinte az

egész problémakör belesűrítendő például abba a mondatba, hogy „Csurrantasz bele Martens”. A középiskolásokra kacsint a rendőrnek az a kiszólása is, hogy „Ez rosszabb, mint egy osztálykirándulás”. Korban éppen Rudi áll a legközelebb a középiskolás közönséghez. Ruzsina Szabolcs könnyen befolyásolható fiút játszik, akinek bálványra és olyan kézzelfogható világgépre van szüksége, melynek segítségével könnyen eligazodik az életben. Eleinte magabiztosan mondja fel a baráti társaságában bevett fordulatokat, de amikor fokozódik a feszültség, szinte megkönnyebbül, ha úgy beszélhet Jannal, mint „férfi a férfival”. Később sem a hite, hanem hitének kikezdetlensége és Christian mindenhatósága rendül meg.

Szanitter Dávid a megfelelő koncentrációval alakítja a lengyel vendégmunkást, pedig arra is figyelnie kell, hogy akcentussal beszéljen. Jan zárkózott fiú, és tudja, hol a helye Németországban, éppen ezért magától soha nem keveredne balhéba. Rövid gyászszertartása – halokan egy imát dúdol, majd keresztet vet – az óhazát és az összetartozás érzését idézi fel.

Erich (Mészáros Tamás) nem tűnik tapasztalt rendőrnek, és nem sokkal idősebb a két fiúnál. Feljebbvalótól ellesett, rendőroesen jó dumákkal (például: „Egyéb kérdés? Óhaj-sóhaj? Üdvözlét, üzenet?”) igyekszik tekintélyt szerezni. Nem könnyű eldönteni, hogy valóban muszáj-e a neonácit és a lengyel vendégmunkást egy szobába zárnia, vagy csak önmaga szórakoztatására kísérelte. Ő is vesztesen kerül ki ebből a helyzetből, hiszen nyilván az ő rangfokozata bánja majd az országos botrányt keltő halálesetet. Talán lehetne jobban haragszik ezért a lengyel, mint a német fiúra: érzelemmentesen közli a halálhírt, és mintha tankönyvből tanult volna részvétet nyilvánítani. A munkáját végzi.

A *Helló, náci!* nem cáfol téziseket, nem dönt romba nézeteket, nem teszi nevetségessé az idegengyűlöletet. Egy dolgot tart fontosnak: hogy egyáltalán létrejöjjön a párbeszéd.

A *Helló, náci!* nem cáfol téziseket, nem dönt romba nézeteket, nem teszi nevetségessé az idegengyűlöletet. Egy dolgot tart fontosnak: hogy egyáltalán létrejöjjön a párbeszéd.

A *Helló, náci!* nem cáfol téziseket, nem dönt romba nézeteket, nem teszi nevetségessé az idegengyűlöletet. Egy dolgot tart fontosnak: hogy egyáltalán létrejöjjön a párbeszéd.

A *Helló, náci!* nem cáfol téziseket, nem dönt romba nézeteket, nem teszi nevetségessé az idegengyűlöletet. Egy dolgot tart fontosnak: hogy egyáltalán létrejöjjön a párbeszéd.

A *Helló, náci!* nem cáfol téziseket, nem dönt romba nézeteket, nem teszi nevetségessé az idegengyűlöletet. Egy dolgot tart fontosnak: hogy egyáltalán létrejöjjön a párbeszéd.

MONOBLOCK: HELLÓ, NÁCI! (Kolibri Pince)

Fordító-dramaturg: Kovács Kristóf. **Jelmez:** Orosz Klaudia. **Játéktér-rendező:** Tóth József.

Szereplők: Ruzsina Szabolcs, Szanitter Dávid, Mészáros Tamás.